

[Poul Dam.]

gets § 2 som udtryk for en udvidelse af loven. Det er selvfølgelig isoleret set rigtigt, det er en udvidelse af denne lov, men det forekommer mig dog mere rigtigt at omtale det som en sammenføjning af alle de ferieregler, vi har i øvrigt. Det er et ønske om at få en ensartet ferie-situation for alle i landet, som ligger bag forslaget. Der er ikke tale om, at grupper, som hidtil ikke er feriebetrættede, bliver det. Hvis der var sådanne, så ville det have været meget ønskeligt at stille forslaget, men det er der jo knap nok. Ændringsforslagene skyldes derimod et ønske om at lave en ensartet lovgivning, og det forekommer os at være ganske overordentlig påtrængende.

Flere af ordførerne forstår ikke, at det skulle være så påtrængende, og siger, at folk er jo tilfredse, som det er i øjeblikket. Jeg tillader mig at mene, at det ved man da vist ikke noget som helst om. Eller rettere sagt: man forveksler visse organisationer, som ikke repræsenterer hele området, men kun ganske bestemte dele af det, med befolkningen som helhed.

Den nuværende ordning med en ferieordning i lærlingeloven, en ferieordning i medhjælperloven, en egentlig ferielov og en række regler for tjenestemænd og andre lignende gruppers ferie betynder, at den ganske store del — af ungdommen først og fremmest — som bevæger sig fra det ene arbejdsområde til det andet, fra den ene ansættelse til den anden, har ganske overordentlig uklare og forvirrede ferieforhold.

Det er uhyre almindeligt, at et sådant ungt menneske, når det kommer til sommeren, har været beskæftiget som medhjælper noget af det foregående år. Der er ferien altså klaret med løn dengang. Det giver ikke nogen ferieret i den kommende sommer. Så har han en feriemærkebog, og så har han et antal feriekort fra de institutioner, som benytter denne metode. Man kan naturligvis anklage samfundslæreundervisningen og alt muligt andet for at have gjort det skidt, men faktum er, at et meget stort antal af disse unge mennesker er helt ude af stand til at finde ud af det og egentlig ikke kan se det rimelige i, at de skal stå med alle disse forskellige papirer, og at de delvis skal være feriemæssigt dårligere stillet end andre, som de måske er på arbejdsplads sammen med i

øjeblikket, fordi de en del af sidste år var beskæftiget som medhjælper.

Der er en lang række overgangsproblemer af denne art, som er virkelig tyngende for mange unge, men disse unge er jo ikke særlig godt organiseret. Deres røst høres sjældent og kommer ikke frem i deputationer til folketingsudvalg og andre lignende steder. De findes imidlertid. De findes i meget høj grad.

Jeg tror derfor, at det er rigtigt, at man allerede nu tager en beslutning om at lade ferieloven blive en generel lov for alle beskæftigede i landet. Jeg kan ikke se, at det skulle være nødvendigt at afvente en nærmere undersøgelse, ikke mindst når man ser på, hvor fremragende udvalgets flertal argumenterer for, at medhjælperne skal med i ferieloven. Efter denne fremragende argumentation kommer konklusionen, at det først skal ske en anden gang, når man har undersøgt sagen én gang til. Det er naturligvis meget smukt at have et sådant gustent overlæg, men når man nu endelig har fået de smukke argumenter, så kunne man lige så godt have draget en naturlig konsekvens af dem.

De forslag, vi har arbejdet særlig med fra SF's side, og som forelå i vort beslutningsforslag tidligere på samlingen, er nu for en dels vedkommende indføjet i betænkningen som ændringsforslag. Det gælder dels det forslag, som hr. Erling Dinesen betragtede som sympatisk — men dog ikke sympatisk nok til, at han vil støtte det — nemlig om, at retten til at holde ferie skulle frigøres fra optjeningen af en feriegodtgørelse. Der er jo andre steder, man har en sådan ordning, hvor der i hvert fald i en vis udstrækning holdes en ferie, der baseres på selvpasparing. Jeg tror, at mange unge ville have brug for at have denne ferieret, og jeg tror såmænd også, at ældre ville benytte sig af den, hvis den fandtes.

Der indgår også i dette forslag en afskaffelse af begrebet feriepligt, som ikke forekommer os særlig naturlig.

Endelig er der feriens længde, som vi også har vore ændringsforslag om, delvis sammen med socialdemokratiet. Vi mener, at det er rigtigt at gå ind for de 4 ugers ferie nu, og jeg kan i hvert fald for min del ikke rigtig acceptere den argumentation, der går ud på, at dette skal overlades til arbejdsmarkedets